

Tygodniowa praca dla dzieci pięcioletnich w dniach 1 – 5 VI 2020 r.

Temat tygodnia: Niby tacy sami, a jednak inni.

W tym tygodniu dziecko:

- będzie świętowało z okazji Dnia Dziecka,
- będzie kształtowało postawę tolerancji wobec osób niepełnosprawnych i innych narodowości,
- będzie rozwijało sprawność manualną,
- pozna sposób ważenia za pomocą wagi szalkowej,
- posłucha piosenek, obejrzy filmiki edukacyjne,
- poćwiczy rozwijając sprawność ruchową

Dzień 1. Dzień Dziecka.

1. Obejrzyj i poćwicz:
Link: <https://bajkartka.pl/dzien-dziecka-tuz-tuz/>
2. Posłuchaj piosenki „ Jesteśmy dziećmi
Link: https://www.youtube.com/watch?v=7K3_mSb1zRQ&feature=youtu.be

3. Zabawy na świeżym powietrzu z okazji Dnia Dziecka (załącznik nr 1)

Zabawa - Zły wąż

Zabawa – Skoki w workach

Zabawa – Przeprawa przez strumień

Zabawa – Rzucanie do celu

Zabawa – Bańki mydlane (można samemu przygotować)

4. Zabawa ruchowa przy piosence „ To jest nasz dzień”
Link: <https://www.youtube.com/watch?v=18J7GV8Zzvo>
5. Wykonaj ćwiczenia oddechowe, artykulacyjne na podstawie wiersza Ewy Małgorzaty Skorek „ Dni tygodnia” – (załącznik nr 2)
6. Po wykonaniu wszystkich zabaw Rodzice zaprosicie dzieci na lody ☺

Dzień 2. Piłka dla wszystkich.

1. Posłuchaj piosenki pt. „ Dziwni goście”
Link: <https://www.youtube.com/watch?v=Mq5LVKj8pXQ>
2. Zabawa orientacyjno – porządkowa - Różne powitania (załącznik nr 3)
3. Posłuchaj opowiadania Agaty Widzowskiej „ Piłka dla wszystkich” – tekst opowiadania – załącznik nr 4 , pytania do opowiadania pod tekstem. Ilustracje do opowiadania – książka str. 82 – 83.
4. Wyjaśnienie słowa Tolerancja ... Spróbuj odpowiedzieć, czy chłopcy byli tolerancyjni?
5. Obejrzyj krótki filmik:
Link: <https://www.youtube.com/watch?v=N1sTKBOs78A>
6. Zabawa orientacyjno – porządkowa Dzieci na spacer. Dzieci do domu(załącznik nr 5)
7. Wykonaj ćwiczenie – karta pracy, cz. 4, str. 54

8. Posłuchaj piosenki Majki Jeżowskiej „Wszystkie dzieci nasze są”
Link: <https://www.youtube.com/watch?v=gCoFVxMit4o>

Dzień 3. Co jest cięższe, a co lżejsze?

1. Przypomnij piosenkę z dnia poprzedniego, utrwal refren piosenki.
2. Zabawy z wagą szalkową – (załącznik nr 6).
Na początku obejrzyj film dotyczący wagi szalkowej:
Link: <https://www.youtube.com/watch?v=n4ORUCiRqgo>
I taki domowy sposób :
Link: <https://www.youtube.com/watch?v=h2LGXt0f014>
3. Wykonaj ćwiczenie, karta pracy, cz. 4, str. 55
4. Zabawa ruchowa – Waga – (załącznik nr 7)
5. Zabawy ruchowe na świeżym powietrzu z wykorzystaniem piłki, skakanki 😊
6. Posłuchaj piosenki „Każde dziecko chce być kochane”
Link: <https://www.youtube.com/watch?v=Wj3uVhd2D4U>

Dzień 4. Dziwni goście.

1. Wykonaj ćwiczenie, karta pracy, cz. 4, str. 56 – 57
2. Przypomnij sobie piosenkę „Dziwni goście”
3. Zabawa bieżna – Berek z piłką – (załącznik nr 8)
4. Porozmawiaj z dzieckiem na temat przyjaźni i spróbujcie odpowiedzieć na pytanie „Kogo można nazwać przyjacielem?”
5. Wykonaj pracę plastyczną - „ Obrazek dla przyjaciela” – (załącznik nr 9)
6. Zabawa ruchowa – Wykonaj moje polecenie – (załącznik nr 10)
7. Wykonaj ćwiczenie, karta pracy, cz. 4, str. 58

Dzień 5. Moje uczucia.

1. Jeżeli dziecko ma w domu kostkę mimiczną , ogląda ją i nazywa emocje przedstawione na obrazkach buzi. Rodzic zadaje dziecku pytania – (załącznik nr 11)
2. Posłuchaj tekstu Jolanty Kucharczyk „Moje uczucia” (załącznik nr 12) ,
3. Rysowanie na kartce tego, co dziecko cieszy i co je smuci (załącznik nr 13)
4. Zabawa ruchowa – Wykonaj moje polecenie – zabawa z dnia poprzedniego
5. Wykonaj ćwiczenie, karta pracy, cz. 4, str. 59
6. Wykonaj papierowe pacynki paluszkowe – wyprawka plastyczna, karta I
7. Naucz się krótkiej rymowanki Krystyny Datkun – Czerniak „Wszystkie dzieci” (załącznik nr 14)
8. Posłuchaj piosenki „Każdy jest inny”
Link: <https://www.youtube.com/watch?v=UrBmQBMnayE>

DO DZIEŁA !

POWODZENIA 😊😊😊

Załączniki:

Załącznik nr 1. Zabawy na świeżym powietrzu

• Zabawa Zły wąż.

Do zabawy potrzebny jest długi sznurek lub skakankę.

Rodzic trzyma w ręku długi sznur lub skakankę. Rodzic wprawia w ruch sznurek, czyli złego węża, a dziecko musi nad nim przeskakiwać, nie dotykając go. Jeżeli sznurek dotknie dziecko, to znaczy, że je wąż ukąsił. (Jeżeli dziecko ma rodzeństwo, to do zabawy proszę je zaprosić)

• Zabawa Skoki w workach

Ustalamy miejsce startu i metę. Dziecko stoi na starcie w worku i na hasło: "START", rozpoczyna skoki do METY, utrzymując cały czas worek na nogach. Potem wraca do linii Start. Uwaga: upewnijmy się, że teren, po którym będą skakać dzieci jest wolny od wszelkich ostrych rzeczy, np.

• Zabawa Przeprowa przez strumień.

Piasek, kamienie (lub inne przedmioty je zastępujące).

Na trawie Rodzic wysypuje piaskiem pas o szerokości dwóch metrów – będzie to rwący strumień. Można się przez niego przeprowić, przeskakując z kamienia na kamień. Płaskie kamienie – takiej wielkości, by zmieściła się na nich stopa – układamy przed rozpoczęciem zabawy w strumieniu. Dziecko przeprowia się przez niebezpieczny strumień.

Odległość pomiędzy kamieniami musi być dopasowana do rozpiętości kroków dzieci. Kamienie muszą być płaskie, aby dzieci nie zrobiły sobie krzywdy podczas zabawy.

• Zabawa Rzucanie do celu.

Przed zabawą należy zrobić papierowe kulki i przyszykować jakieś pudło lub kosz.

Dziecko stara się trafić nimi do kosza lub tekturowego pudła, które zostaje umieszczone kilka metrów przed nim.

Załącznik nr 2. Ćwiczenia: oddechowe, artykulacyjne i słuchowe, na podstawie wiersza Ewy Małgorzaty Skorek Dni tygodnia.

Jakie nazwy dni

tygodnia znamy?

Czy wszystkie nazwy

dni pamiętamy?

Jeśli ktoś lubi

takie zadania,

niech się zabiera

do wyliczania.

Powietrza dużo

buzią nabiera

i na wydechu

niech dni wymienia:

– poniedziałek, wtorek, środa, czwartek, piątek, sobota, niedziela.*

Jeśli za trudne

było zadanie,

ćwicz dalej z nami

to wyliczanie.

– Poniedziałek, wtorek, środa, czwartek, piątek, sobota, niedziela.*

W miejscach oznaczonych * dzieci powtarzają za Rodzicem – na jednym wydechu – nazwy dni tygodnia.

Załącznik nr 3. Zabawa orientacyjno-porządkowa Różne powitania.

Dziecko porusza się po pokoju w rytmie wyklaskiwanym przez Rodzica. Podczas przerwy Rodzic mówi, jakimi częściami ciała mają się przywitać, np.: – Witają się nasze kolana (plecy, łokcie, czoła...).

Załącznik nr 4. Tekst opowiadania

Niepełnosprawny Franek z grupy Ady często śnił o tym, że gra w piłkę nożną. W snach nie siedział na wózku inwalidzkim, tylko biegał po boisku najszybciej z całej drużyny i strzelał najwięcej goli.

– Brawo, Franek! – krzyczeli kibice.

– To najlepszy zawodnik! – rozlegały się głosy.

Jednak gdy szczęśliwy i dumny Franek otwierał oczy, od razu uświadamiał sobie, że to był tylko sen, a on nigdy nie zostanie piłkarzem. Patrzył na swoje nogi, którymi nie mógł poruszać, i robiło mu się wtedy bardzo smutno. Ada przyjaźniła się z Frankiem i bardzo lubiła się z nim bawić. Pewnego dnia zauważyła, że chłopiec jest wyjątkowo radosny. Miał roześmiane oczy i wesoło pomachał do niej, gdy tylko pojawiła się w sali. Dziewczynka była ogromnie ciekawa, co jest tego przyczyną. Może dostał długo oczekiwany bilet do teatru? A może spełniło się jego marzenie o jeździe na koniu?

– Cześć! Nie uwierzysz, co się stało! – powiedział Franek, gdy Ada usiadła przy nim na dywanie.

– Opowiedz.

– W sobotę pojechałem z moim starszym kuzynem na mecz piłki nożnej. Grały drużyny z dwóch różnych szkół. Byłem bardzo blisko i mogłem obserwować każdy ruch zawodników!

– To świetnie. Ja nie przepadam za oglądaniem meczu, ale cieszę się, że ci się podobało – odpowiedziała Ada.

– Mój kuzyn podwiózł mnie do ławki, na której siedzieli zawodnicy rezerwowi. I całe szczęście, bo bramkarz skręcił nogę w kostce i trzeba go było zastąpić. Wyobraź sobie, że nagle ktoś kopnął piłkę, a ja ją złapałem!

– Ojej! Zostałeś bramkarzem?

– Nie. Po prostu piłka wypadła poza boisko i leciała prosto na mnie. Chwyciłem ją i rzuciłem z powrotem jednemu z napastników.

– Brawo!

– A wtedy on na mnie nakrzyczał...

– Jak to nakrzyczał? Powinien ci podziękować – zdziwiła się Ada.

– Niestety, nie. Powiedział, żebym się stamtąd wynosił, bo tylko przeszkadzam. A jego koledzy się śmiali i słyszałem, jak mówią o mnie „krasnal na wózku”.

– Prawdziwi sportowcy się tak nie zachowują! – zezłościła się Ada.

– Jeden z nich zaczął pokracznie chodzić i wskazywał na mnie palcem, a potem wszyscy śmiali się z moich butów. Chciałbym chodzić, nawet taki wykrzywiony, a ja przecież nie mogę chodzić wcale... Pomyślałem, że piłka jest nie dla mnie.

– Myślałam, że opowiesz mi o czymś wesołym. Jak cię zobaczyłam, wyglądałeś na szczęśliwego, a ta historia jest smutna – stwierdziła Ada.

– Bo jeszcze wszystkiego ci nie opowiedziałem! – uśmiechnął się Franek. – Potem wydarzyło się coś wspaniałego! Ada była bardzo ciekawa, a Franek opowiadał dalej:

– Mój kuzyn bardzo się zdenerwował i zdecydował, że zabierze mnie z tego boiska, chociaż mecz rozgrywał się dalej. Kiedy odjeżdżałem, usłyszałem dźwięk gwizdka. Kapitan drużyny przerwał mecz i zwołał wszystkich zawodników. Nie słyszałem, co do nich mówił, ale po chwili dogonił nas, a za nim przybiegła reszta drużyny. Powiedział do mnie tak: „Jako kapitan Niebieskich chciałem cię przeprosić za zachowanie moich kolegów. Oni zresztą zrobią to sami”. I wtedy każdy z piłkarzy podszedł do mnie i podał mi rękę. Widziałem, że było im wstyd. Zapytali, jak mam na imię i co mi właściwie dolega.

– To dobrze, bo już chciałam się wybrać z Olkiem na to boisko i im dokopać! – powiedziała stanowczo Ada.

– Chciałaś ich zbić? – spytał zaskoczony Franek.

– Nie, dokopać im kilka goli. Jak się zdenerwuję, to potrafię kopnąć tak mocno jak stąd do Krakowa!

– To szkoda, że cię tam nie było – zaśmiał się chłopiec.

Franek opowiedział Adzie ciąg dalszy tej historii. Zawodnicy dowiedzieli się, że chłopiec doskonale zna zasady gry w piłkę nożną, bo razem z tatą ogląda każdy ważny mecz. Zaproponowali Frankowi, żeby został sędzią, dali mu gwizdek i posadzili na honorowym miejscu, z którego miał świetny widok na całe boisko. Od tej chwili chłopiec bacznie obserwował grę, dawał sygnały zawodnikom, a nawet zadecydował o jednym rzucie karnym. Okazało się, że jest bardzo dobrym i uważnym sędzią i nikt nie powiedział o nim „sędzia kalosz”, czyli taki, który się nie zna na grze i ciągle się myli.

– I wiesz, co mi powiedzieli na pożegnanie? – zakończył opowieść Franek. – Powiedzieli, że skoro mam niesprawne nogi i nie mogę grać w piłkę nożną, to przecież mam sprawne ręce i mogę grać w koszykówkę. Mój tata dowiedział się, kto prowadzi drużynę koszykarską dla zawodników na wózkach, i od jutra zaczynam treningi. A ja myślałem, że piłka jest nie dla mnie.

– Piłka jest dla wszystkich! – powiedziała Ada. – Zobaczysz, kiedyś przyjdę na mecz koszykówki. Ty będziesz najlepszym koszykarzem, a ja będę piszczała najgłośniej ze wszystkich kibiców.

TOLERANCJA: to cierpliwość i wyrozumiałość dla odmienności, koloru skóry. To poszanowanie cudzych uczuć, poglądów, upodobań, wierzeń religijnych, obyczajów, postępowania choćby były całkowicie odmienne od twoich własnych.

Pytania do opowiadania.

- Co śniło się Frankowi?
- O czym opowiadał Adzie?
- Jak zachowywali się chłopcy?
- Co zrobił ich kapitan?
- Kim został Franek na meczu?
- Co powiedzieli chłopcy Frankowi na pożegnanie?
- Co będzie ćwiczył Franek?
- Jak oceniasz zachowanie chłopców na początku, a jak potem, po rozmowie z kapitanem?

Załącznik nr 5. Zabawa orientacyjno-porządkowa Dzieci – na spacer. Dzieci – do domu.

Do zabawy potrzebne jest hula – hop, lub coś, czym będzie można zaznaczyć miejsce – dom. Dziecko układa na dywanie np. hula- hop. To będzie jego dom. Na hasło: **Dzieci – na spacer** – biega swobodnie, a na zawołanie: **Dzieci – do domu** – jak najszybciej i jak najciszej zajmuje miejsce w swoim domu, przybierając pozycję określoną przez Rodzica., np. siadając skrzyżnie.

Załącznik nr 6. Ćwiczenia z zastosowaniem wagi szalkowej (w domowych warunkach można wykorzystać domowy sposób z filmu)

Do ćwiczenia potrzebujemy: klocki drewniane, sześciennie, miś.

Rodzic mówi, że dziecko będzie porównywać wagę (masę) misia i klocków.

• **Pierwsza sytuacja.** Rodzic kładzie na lewej szalce misia, a na prawej – trzy klocki.

— Co jest cięższe? Po czym to poznałeś?

— Co jest lżejsze? Po czym to poznałeś?

• **Druga sytuacja.** Rodzic kładzie na lewej szalce misia, a na prawej – cztery klocki.

— Co jest cięższe? Co jest lżejsze?

— Po czym poznałeś, że cztery klocki ważą tyle co miś?

(Ilość klocków musi być taka, aby ich masa równoważyła masę misia).

• **Trzecia sytuacja.** Rodzic kładzie na lewej szalce misia, a na prawej – pięć klocków.

— Co jest cięższe? Po czym to poznałeś?

— Co jest lżejsze? Po czym to poznałeś?

Załącznik nr 7. Zabawa ruchowa Waga.

Dziecko i Rodzic dobierają stają naprzeciwko siebie. Podają sobie ręce i naprzemiennie wykonują przysiady.

Załącznik nr 8. Zabawa bieżna Berek z piłką.

Dziecko biega swobodnie po wyznaczonym miejscu podwórka, Rodzic jest berkiem z piłką. Dziecko ucieka przed berkiem, który trzyma w dłoniach piłkę i stara się dotknąć nią uciekające dziecko. Dotknięte dziecko odbiera piłkę od Rodzica i staje się berkiem, i teraz dziecko goni Rodzica.

Załącznik nr 9. Obrazek dla przyjaciela

Potrzebujemy: podstawę pudełka po czekoladkach, szary papier, serwetki, kolorowy papier, nożyczki, klej.

Ramą obrazka jest podstawa pudełka po czekoladkach. W jej wnętrzu dziecko tworzy dowolną kompozycję, np. góry, jezioro, las, łąkę, miasto, kwiaty, samochód, misia.... Aby kompozycja była wypukła, część papierów potrzebnych do wykonania pracy dzieci mogą pognieść.

Załącznik nr 10. Zabawa orientacyjno-porządkowa – Wykonaj moje polecenie

Dziecko biega swobodnie po wyznaczonym miejscu podwórka. Kiedy Rodzic krzyknie, dziecko wykonuje polecenia: Dotknij ramienia.... Dotknij kolana.... Poskacz na jednej nodze.... Zrób 5 przysiadów.....

Załącznik nr 11. Zabawa z wykorzystaniem kostki mimicznej.

Dziecko ogląda kostkę mimiczną (jeżeli ma w domu, a jeżeli nie, to taką kostkę można wcześniej samemu wykonać) nazywa emocje przedstawione na obrazkach buzi.

Rodzic zadaje pytania:

- Kiedy się złościmy? (Kiedy ktoś lub coś nie pozwala robić tego, co chcemy albo dostać tego, czego potrzebujemy, gdy ktoś chce nam wyrządzić krzywdę).
- Kiedy się smucimy? (Gdy żegnamy się z tym, co straciliśmy albo gdy godzimy się z tym, że niektórych rzeczy nie będziemy mieć).
- Kiedy się boimy? (Gdy czujemy zagrożenie, strach chroni nas przed nim, bo każe nam krzyknąć, uciekać, chować się lub walczyć).
- Kiedy się cieszymy? (Różne osoby cieszą inne rzeczy, zdarzenia).
- Kiedy się wstydzimy? (Gdy różnimy się czymś od innych i oni dają nam to odczuć; gdy nie spełniamy czyichś oczekiwań, nadziei, gdy przyłapano nas na czymś niewłaściwym).
- Kiedy zazdrościmy? (Gdy nie mamy tego, co mają inni – pojawia się wtedy w nas złość lub smutek, możemy czuć jedno i drugie).

Załącznik nr 12. Tekst Jolanty Kucharczyk Moje uczucia.

Żal mi minionych wakacji, urodzin, które już były,
i tego, że odwiedziny babci już się skończyły.
Smutno, że tata wyjechał, mama tak mało ma czasu,
i złość mnie bierze, że brat mój robi tak dużo hałasu.

Tu, w moim sercu, mieszkają uczucia: miłość, radość i smutek.

Czasem jestem tak bardzo szczęśliwy, lecz czasem także się smucę.

W kieszonce kasztan na szczęście o tym wciąż przypomina,
że wszystko, co jest tak smutne, kiedyś z czasem przemija.

Zobacz, już się uśmiechasz, bo znowu będą wakacje,
tata niedługo już wróci, z mamą pójdziesz na spacer.

Po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znów świeci,
po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.

Pytania do tekstu.

- Co mieszka w sercu?

- Czy zawsze jest nam wesoło?
- Czy zdarza się, że coś cię smuci?
- Czy zdarza się, że coś cię złości?

Rodzie przypomina, że uczucia, emocje są czymś normalnym, naturalnym, co zawsze towarzyszy ludziom – dorosłym i dzieciom. Ale należy pamiętać o tym, że po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znowu świeci, **po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci 😊**

Załącznik nr 13. Rysowanie na kartkach tego, co cieszy dzieci, i tego, co je smuci.

Bardzo proszę przygotować dziecku kartkę podzieloną na pół, z rysunkiem chmurki i słońeczka w ich rogach. Po lewej stronie kartki (chmurka) dziecko rysuje to, co je smuci, a po prawej stronie (słońko) – co je cieszy. Potem dziecko siada przed Rodzicem i omawia swoją pracę.

Załącznik nr 14. Rymowanka – Wszystkie dzieci.

W sercach dzieci
radość gości
- gdy bezpieczne są.
Mają prawo do miłości
- przecież po to są!

